

Sygn. akt V KO 48/20

POSTANOWIENIE

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **B. W.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 3 czerwca 2020 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w B. zawartego w postanowieniu

z dnia 30 kwietnia 2020 r., sygn. akt II K (...),

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w B., wskazanym postanowieniem, na podstawie art. 37 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy oskarżonego B. W. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu podkreślił, że stan zdrowia oskarżonego związany ze stwierdzonymi schorzeniami w postaci ciężkiej hemofilii typu A8, artropatii hemofilowej i wirusowym zapaleniem wątroby typu C uniemożliwiają B.W. udział w dalekich podróżach.

W konsekwencji wnioskujący Sąd przyjął, że dobro wymiaru sprawiedliwości warunkowane potrzebą doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje

się być mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu, uzasadnia przekazanie sprawy B. W. innemu sądowi równorzędnemu, mającemu siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w B. zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie przypomnieć należy, że korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Rejonowy uczynił zadość wskazanemu standardowi i w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku determinuje - wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (zob. postanowienia SN: z dnia 12 sierpnia 2008 r., sygn. II KO 50/08, OSNwSK 2008/1/1625, z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626).

Z opinii sądowo – lekarskiej sporządzonej w dniu 4 czerwca 2019 r. na potrzeby innej sprawy karnej z udziałem oskarżonego, a także innych dokumentów lekarskich załączonych do akt przedmiotowej sprawy wynika, że oskarżony ma stwierdzoną: hemofilię typu A8, artropatię hemofilową oraz wirusowe zapalenie wątroby typu C, które to schorzenia uniemożliwiają mu dalekie podróże. Wskazać przy tym należy, że stwierdzone u oskarżonego schorzenia mają charakter przewlekły i nie rokują rychłego ich ustąpienia, a możliwość uczestniczenia B. W. w czynnościach procesowych będzie uzależniona od jego aktualnego stanu klinicznego (k. 953-962, t. V). W tej sytuacji przeprowadzenie sądowego etapu procesu karnego z udziałem oskarżonego możliwe jest jedynie w sądzie rejonowym znajdującym się w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego, tj. w B. .

Wskazane powyżej okoliczności faktyczne uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości z delegacji określonej w przepisie art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w B. .

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.